

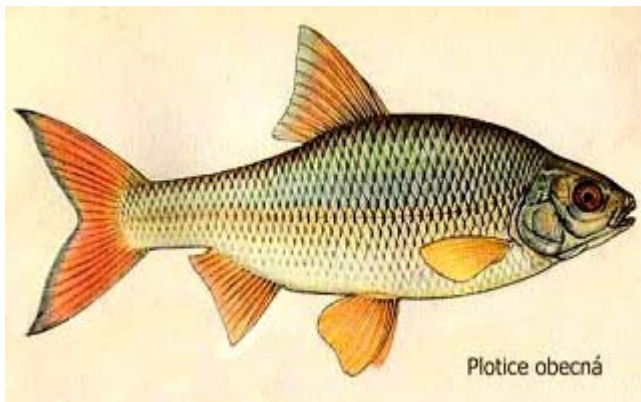
Hormony

<http://www.dkimages.com/discover/previews/750/466806.JPG>

Pěkně den po dni, pilulku po pilulce, tak se nám to líbí. Jsme lidské hormony a mateme ženské tělo tak, aby nemohlo otěhotnět. Myslím, že nás každý musí obdivovat. Projdeme žaludkem, vstřebáme se do krve, uděláme svoji práci a pořád jsme stejně svěží a nezměnění jako na začátku. Když zařídíme, co je třeba, spolu s močí se dostaneme ven a konečně se taky trochu podíváme do světa. Začátek tedy není nic moc, jen kanály a potrubí s odpadní vodou. V čističce je větší zábava, je to takový disneyland. Nejdřív různé lapáky a centrifugy. Pak dům hrůzy, teda aspoň pro většinu splašků – všude samé hladové bakterie, které pozřou úplně všechno. Ehm, skoro všechno. Na nás jsou krátké, takže pohoda. Je pravda, že někteří z nás se promění, ale tak, že jsou ještě silnější než dřív. Smějeme se nářkům ostatních sloučenin, které se pomalu rozkládají na neškodné látky, zatímco my na konci vyplujeme v krásné čisté vodě vstříc řekám, rybníkům a moři. Už se těším na **ryby**, nikdy jsem je neviděl.

Bělíce (správně plotice)

<http://rybarihk.cz/mo/images/rybarihk/ryby/plotice.jpg>

Jé, to se dneska krásně pluje. Potravu je dost, voda tak akorát studená, slunce probleskuje občas až ke dnu... Prostě jaro. Doufám, že dneska potkám krásnou bělici Jířu. Nikomu to neříkejte, ale jsem do ní strašně zamilovaný. Jestli se potkáme, ukážu jí skryté místo u břehu, kde bychom se mohli vytříit. Jen doufám, že mě nepotkalo to, co mého bratra Karla. Možná tomu nebudete věřit, ale už nemám žádného bratra. Ne nezemřel, ale postupně se proměnil v sestru, tedy v samici. Zvenku vypadá dost podobně, ale uvnitř se mu tvoří vajíčka a ne spermie. Vůbec nikdo nechápe, čím to je, voda chutná i vypadá pořád stejně. Nejhorší na tom je, že se to poslední dobou stává čím dál více rybám, které znám. Jistě chápete moje obavy. A víte, co jednou říkala Jířa? Že i její kamarádky mají problémy s plodností. Nestávají se z nich samci, to ne. Jen se z jejich vajíček nevylíhne skoro žádný pulec. Ach jo, to jsou časy. Bojím se, že se blíží konec světa. Nebo konec této **řeky**?

Řeka

http://www.k-service.cz/pic/fotogalerie/v_potok.jpg

Ach, jak jsem ráda, že jsem, čím jsem, totiž řekou. Teču si od pramínku až do moře a kolik toho cestou uvidím a prožiju. A jaké bohatství teprve skrývám uvnitř! Tolik života jste ještě neviděli! Plankton, řasy, vodní rostliny, škeble, korýši, a těch ryb, co kolem honí. Jsem krásně čistá, lidi se sem chodí koupat, nikdo se mě nebojí. Ale já mám o sebe trochu strach. Víte, šíří se tu poslední dobou divné, dost divné věci. Třeba bělice, znáte je, ne? Malé, obyčejné ryby, vždycky jich tu byla fůra.

Jedly, na co přišly, což bylo fajn, aspoň tu bylo čisto, nikdo se nepřemnožoval. A štiky a okouni si taky nestěžovali. Ono slupnout takhle běličku k obědu, to vůbec není špatné. No, ale to bejvávalo. Bělic strašně ubylo. Není totiž, z čeho by se rodili noví pulci. Ze samců se stávají samice a ani samice už nejsou moc plodné. A já vím, proč. Ona ta voda jen vypadá, že je čistá. Ve skutečnosti je v ní tolik hormonů, že to mezi rybami nadělá takovouhle paseku. **Ale co bude dál?**